

Fővárosi Ítéltábla
17.Pf.20.565/2013/8.

A Fővárosi Ítéltábla a Zsolcai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Deákné dr. Zsolcai Gabriella ügyvéd) által képviselt **felperes neve** felperes címeszám alatti lakos felperesnek - a **jogtanácsos neve** jogtanácsos által képviselt **alperes neve**. alperes címeszám alatti székhelyű alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. február 5. napján kelt 39.P.21.959/2010/36. számú ítélete ellen az alperes részéről 37. sorszámú fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban - melyben a felperes 3. szám alatt csatlakozó fellebbezéssel élt - meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezései közül a fűtésbeszerelés költségeként megítélt 545.880,- forintra és késedelmi kamataira, valamint a megállapított perköltségre és az elsőfokú eljárási illetékre kiterjedően hatályon kívül helyezi és - ebben a körben - az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A peres felek másodfokú eljárási költségét személyenként - egyezően - 150.000,- (Százötvenezer) forintban állapítja meg.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. július 8-án **település 1 neve** a **út 1 neve** és **út 2 neve** kereszteződésben gyalogosként közúti balesetet szenvedett oly módon, hogy a zebrán való áthaladás közben a **X** forgalmi rendszámú **Y** típusú személygépkocsi elütötte. A baleset következtében gerincsérülést, a sértett gerincvelő megnyomatásával járó XII. nyaki csigolya törését, az ágyéki I. csigolya törését, nem teljes gerincvelő sérülést, a fej zúzott sebét és egyéb zúzódását szenvedett el. A balesetet követően a felperesen sürgősségi műtétet végeztek, melynek során a

csigolyatöréseket műtéti úton stabilizálták. A törések következtében baloldali túlsúlyú alsóvégtagi bénulás és érzészavar alakult ki. Újabb műtét elvégzésére 2005. július 19-én került sor, amikor eltávolították a törött, háti XII. csigolyatest darabjait és titánlemezt helyeztek be. A kórházat 2005. szeptember 23-án hagyta el, ezt követően ambulánsan kezelték.

A felperes baleseti sérülése következtében először járóképtelen, ágyhoz kötött volt, majd a kórházi rehabilitációs kezeléssel - melyet 2006. február végéig **település 1 neve**, naponta végeztek - állapota fokozatosan javult, így előbb kerekesszékkal, majd mankóval közlekedett.

A balesettel okozati összefüggésben maradandó egészségkárosodást szenvedett, fizikai erőfelfejtést igénylő, emeléssel, hajolással, hosszabb járással, állással járó munkavégzésre nem alkalmas. Legfeljebb tartós állást, ülést nem igénylő, gerinckímélő munkakörben, részmunkaidőben foglalkoztatható. Kialakult állapota véglegesnek tekinthető. Komplex fizioterápiás kezelésre, gyógytorna igénybevételére, balneoterápiára és komplex gyógyfürdői kezelésre szorul. A rendelt gyógyszereken felül gyógyhatású készítményeket és gyógyászati segédeszközt (betétet) is használ. Heti rendszerességgel jár **település 1 neve** úszni, havonta pedikűröztet.

A balesetet megelőzően a felperes szülei **település 2 neve -i** házában élt kislányával és két kiskorú fiútestvérével. **település 1 neve** 4 órás munkakörben, takarítónőként dolgozott a **cég 1 neve** alkalmazásában havi bruttó 27.254,- Ft-os munkabér mellett. A ház körüli és kerti munkákat maga végezte.

A felperes 2005. szeptember 23-tól október 1-ig vőlegényénél lakott **település 1 neve**, majd - miután vele kapcsolata megszakadt - 2006. február végéig bérelt lakást a városban a napi gyakoriságú kezelések miatt. A havi bérleti díj 56.260,- Ft volt. Jelenleg **település 2 neve -n** él kislányával és két öccsével, akiknek szülei halála óta a gyámja. Jövedelmét rokkantnyugdíja, családi pótléka és árvaellátása képezi. A baleset óta csak könnyebb háztartási munkákat képes elvégezni, állandó fájdalmai vannak, rendszeres orvosi kezelésre szorul. A **település 2 neve -i** ház fűtésrendszerét korszerűsítette, mert nem volt képes a fűrézporos vödröket megemelni, amellyel korábban fűtöttek.

A felperes 2012. január 9-től 2012. október 31-ig a **cég 2 neve-nél** 6 órás munkaidőben, takarító munkakörben állt alkalmazásban, melyben kollégái segítségére szorult.

A - felelősségét elismert - károkozó által vezetett gépkocsi a baleset időpontjában az alperesnél rendelkezett érvényes felelősségbiztosítással.

Az alperes a pert megelőzően a kártérítési igény jogalapját elismerte, a felperes vagyoni és nem vagyoni kárai ellentételezéseként összesen 6.608.258,- Ft-ot teljesített és 2009. október 1. napjától - különböző jogcímenek - eltérő összegű járadékot is fizet részére.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest további, összegszerűen megjelölt vagyoni és nem vagyoni kárai megtérítésére, járadékfizetésre. Keresete jogalapjául a gépjármű üzembentartójának felelősségbiztosításáról szóló 190/2004. (VI.8.) Korm. rendeletet, a Ptk. 339. § (1) bekezdését, 356. §-át, és 359. §-át jelölte meg.

Az alperes helytállási kötelezettségét nem vitatta, a felperes által előterjesztett egyes kereseti kérelmeket azonban csak részben ismerte el.

Az elsőfokú bíróság ítéletében 4.174.317,- Ft, valamint ennek részösszegenként eltérő időponttól járó késedelmi kamatai, 200.000,- Ft + ÁFA összegű ügyvédi munkadíj, továbbá 2007. szeptember 1-től véghatáridő nélkül havi 5.000,- Ft, 2008. január 1. napjától 7.000,- Ft, 2011. augusztus 1. napjától 8.800,-Ft, 2012.

szeptember 1. napjától pedig 11.800,- Ft járadék megfizetésére kötelezte az alperest. Ezen felül kötelezte 488.400,- Ft hátralék és ennek 2010. június 1. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatai, valamint 2013. február 1-től véghatáridő nélkül havi bruttó 30.535,- Ft járadék megfizetésére, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Határozatának indokolása szerint az alperes a baleset bekövetkeztét és ennek kapcsán helytállási kötelezettségét nem vitatta. Az egyes tételek összegszerűsége körében az elsőfokú bíróság mérlegelte a perbeli bizonyítékokat és a tolókosci, a lakásbérlet, a fűtésekszerűsítés, valamint a pedikűr költségének, továbbá a keresetveszteségnek a megtérítésére irányuló igényeket alaposnak találta. A fűtés többletköltség iránti követelést 3.000,- Ft, a közlekedési költségértérítést havi 5.000,- Ft, a gyógyszerköltséget havi 2.000,- Ft erejéig tartotta megalapozottnak. A peren kívüli ügyvédi képviselő díja kapcsán a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendeletre utalt, összegszerű indokolás nélkül. A rehabilitáció költsége, a többlet telefonköltség és a munkába bejárás többletköltsége címén előterjesztett igényeket elutasította. A felperes által megfizetett 4.500.000,- Ft-on felül 2.500.000,- Ft nem vagyoni kártérítést ítélt meg annak késedelmi kamataival, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő - az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására irányuló - fellebbezést a keresetveszteség, a lakásbérlet költsége, a fűtésbeszerelés díja, a fűtés többletköltsége, a pedikűr-, a közlekedési és a gyógyszerköltség, valamint a nem vagyoni kártérítés után megállapított kamat vonatkozásában. A keresetveszteség iránti igény körében előadta, helyesen járt el az elsőfokú bíróság, hogy a felperes baleset előtti jövedelmét kizárólag az adóbevallásban foglaltak szerint fogadta el, azonban a baleset után aktuálissá vált munkaszerződés-módosítást, melynek során a **cég 2 neve** 8 órás munkaidőben alkalmazta a **cég 1 neve** alkalmazottait, figyelmen kívül kellett volna hagynia, és az igényt - a Ptk. 356. § (1)-(3) bekezdésében foglaltakra tekintettel - elutasítania. Álláspontja szerint a felperes lakásbérletre vonatkozó előadása ellentmondásos, valószínűtlen, hogy gyermeke a 2005-2006-os tanév 2. felében **település 2 nevéből** járt volna **település 1 neve** iskolába, ami a bérlet ténye ellen szól. A fűtésbeszerelés költsége kapcsán utalt arra, hogy a felperes 5/7 arányú tulajdonában álló ingatlanba a korábbi fatüzelés helyett gázfűtést vezetett be, amely lényegesen korszerűbb fűtéstechika, növeli az ingatlan értékét, ez a kártérítést kizárja. Megjegyezte, hogy az ítéletben megállapított összeg nem követi a tulajdoni arányokat. A fűtés többletköltsége vonatkozásában kiemelte, okszerűtlen az elsőfokú bíróság mérlegelése, mivel az év minden hónapját ugyanazzal az összeggel számolta el annak ellenére, hogy a melegebb hónapokban ilyen rezsiköltség nem merül fel. A pedikűr költség megtérítésére irányuló igénnyel összefüggésben kérte figyelembe

venni, hogy az orvosszakértői vélemény csupán egy évi időtartamra állapította meg a követelés indokoltságát. A közlekedési költség kapcsán hangsúlyozta, nincs adat arra, hogy a felperes hányszor járt úszni és hova, e körülmények ismerete nélkül pedig az igény alaptalan. A gyógyszerköltség vonatkozásában előadta, a gyógyhatású készítmények használata indokoltságának meghatározása orvosszakértői feladat, a bíróság e körben mérlegeléssel nem dönthet. Álláspontja szerint a nem vagyoni kártérítés összege a jelenlegi értékviszonyoknak felel meg, ezért a késedelmi kamatban az alperes nem marasztható.

A felperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj felemelését kérte. Hivatkozott arra, hogy a jogi képviselőjével kötött megbízási szerződésben kötelezettséget vállalt az alperes által bármilyen jogcímen teljesítésre kerülő összeg 10 %-ának megfizetésére ügyvédi munkadíj címén. Ez az eddig kifizetett összeget figyelembe véve 609.540,-Ft lenne, amelyből 553.585,- Ft-ot már teljesített jogi képviselője felé. Fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet alperesi fellebbezéssel támadott rendelkezéseinek helybenhagyására irányult.

A fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés annyiban alapos, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján a fűtésbeszerelés költsége, valamint peren kívüli jogi képviselői munkadíj megtérítésére irányuló igény tekintetében megalapozott döntés nem hozható, egyebekben a fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és az alkalmazandó jogszabályokat is helyesen ismertette mind a jogalap, mint az összegszerűség tekintetében, melyeket az ítéltábla megismételni nem kíván.

A fellebbezéssel illetőleg csatlakozó fellebbezéssel érintett tételek tekintetében az ítéltábla álláspontja a következő:

Keresetveszteség

A Ptk. 357. § (4) bekezdése értelmében a keresetveszteség (jövedelemkiesés) megállapításánál figyelembe kell venni azt a jövőbeli változást is, melynek meghatározott időpontban való bekövetkezésével már előre teljes bizonyossággal lehet számolni. Ez azt jelenti, hogy a jövedelemveszteség számítása során az elérhető jövedelem alapjaként a 8 órás munkaidő abban az esetben is figyelembe vehető, ha a károsult a káreseményt megelőzően csupán 4 órában dolgozott, amennyiben bizonyított, hogy a későbbiekben munkaideje 8 órára emelkedett volna. A peradatok alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, a felperes joggal bízhatott abban, hogy eredeti munkakörében - többi munkatársához hasonlóan - teljes munkaidőben tudott volna dolgozni a **cég 2 neve** alkalmazásában. E körben **tanú 1 neve** tanú egyértelmű vallomást tett (22. számú jegyzőkönyv 2. oldal). Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a keresetveszteség számítási szabályait és etekintetben döntése is helytálló.

Lakásbérlet költsége

Az orvosi iratokból (9. szám), illetőleg a szakvéleményből (16. szám) megállapítható, hogy a felperesnek a kórházból való távozását követően, 2006. február végéig **település 1 neve** minden nap rehabilitációs kezelésre, gyógytornára kellett járnia. Mivel nem **település 1 neve-i** lakos, vőlegényénél pedig csak 2005. október 1-ig tartózkodott, az ezt követő időszakban szükséges volt lakást bérelnie. A bérleti jogviszony fennálltát - és a bérleti díj összegét - bizonyítja az 1/F/9. alatt csatolt bérleti szerződés. Alátámasztja azt a gyermekek iskolai igazolása is (27. számú jegyzőkönyv melléklete), amelyek éppen a perbeli időszakra szólnak, 2006. februárját követően már **település 2 neve - n** jártak iskolába. Mivel a bérleti jogviszony fenntartása a káreseménnyel okozati összefüggésben vált szükségessé, az alperesi felelősségbiztosító ezért helytállni tartozik.

Fűtés többletköltsége

Az elsőfokú bíróság megfelelően mérlegelve találta részben alaposnak az ezen a jogcímen előterjesztett igényt. Nyilvánvalóan nem volt indokolt a teljes ház fűtése akkor, amikor a felperes egyedül tartózkodott otthon a nap egy részében, ezért a gondozásában lévő iskolás gyermekek szobáit nem kellett fűtenie. Ehhez mérten az ítéletben megállapított körülbelül 2/3-os áthárítási arány megfelelőnek tekinthető. Ugyancsak helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy az önkormányzattól kapott lakásfenntartási támogatás a keresetveszteség számításánál már elszámolásra került, így ennél a tételnél már a felperes terhére nem vehető figyelembe.

Kifogásolta fellebbezésében az alperes azt is, hogy az e jogcímen megítélt járadékot az év minden hónapjában fizetnie kell. Miután azonban a gázszolgáltató felé is lehetséges a díjfizetés 12 hónapra arányosan elosztva, azonos havi összegekben, az előző évi átlagfogyasztás alapul vételével, az elsőfokú bíróság döntése etekintetben is helytálló.

Pedikűr költsége

Az igazságügyi szakértői vélemény 14. oldalának 3., illetve 7. pontjában rögzítésre került, hogy a felperes egészségi állapota véglegesnek tekinthető, a baleset során maradandó egészségkárosodást szenvedett, hajolással járó mozgást nem végezhet. A Nemzeti Rehabilitációs Hivatal Szakértői Bizottságának csatolt szakvéleményei is tartalmazzák, hogy ágyéki gerincmozgásai beszűkültek, fájdalmasak, előrehajolása korlátozott. Ezt támasztja alá **tanú 2 neve** tanúvallomása is (22. sorszámú jegyzőkönyv). Így nehezített, illetőleg nem kivitelezhető hajlása miatt okszerűtlen az a megállapítás, hogy csak egy évre indokolt a pedikűrös igénybevétele, ezért az elsőfokú bíróság döntése ebben a vonatkozásban is helyes.

Közlekedési költség

A lefolytatott bizonyítási eljárás (**tanú 3 neve** tanúvallomása 22. sorszámú jegyzőkönyv, F/8. sorszám alatt csatolt kezelőlap, belépőjegyek) alapján igazolt a közlekedési többletköltség ténye, ugyanakkor az is megállapítható, hogy orvosszakmailag is szükséges a gyógyvizéses fürdő, víz alatti gyógytorna, melyet a felperes a **település 1 neve-i** ... Fürdőben vett igénybe, mert **település 2 neve - n** erre nincs lehetősége. Amennyiben TB támogatott rehabilitációs kezelést kap, utazási

költsége - szükségképpen - akkor is felmerül. Lényeges továbbá, hogy maga az alperes korábban 5.000,- Ft-ot térített a felperes részére ezen a jogcímen, ami szintén a követelés megalapozottságát támasztja alá.

Gyógyszerköltség

Az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatosan okszerűen mérlegelte a felperes igényét, így az ítélőtábla nem látott okot döntésének felülbírálatára. A felperes bizonyítottan használ olyan, a szakértő által is indokoltnak tartott készítményeket (pl. calcium, Flector gél, lásd F/12. sorszámú irat) illetőleg betétet (F/11., F/12. sorszámú iratok, 16. számú szakvélemény), melyek költsége önmagában eléri a megítélt mértéket.

Nem vagyoni kártérítés

Általánosságban véve a nem vagyoni kártérítésnek az adott személyiség értékminőségében bekövetkezett csökkenés kompenzálására kell alkalmasnak lennie; mértékének ahhoz kell igazodnia, hogy ez a személyiséget jellemző helyzet milyen mértékű kedvezőtlen irányú változást idézett elő a jogsérelmet szenvedett félnél, mennyiben hatott ki életkörülményeire, személyes kapcsolataira.

Az alperes fellebbezésében kifogásolta, hogy általa a pert megelőzően kifizetett 4.500.000,- Ft nem vagyoni kártérítésen túl további 2.500.000,- Ft megfizetését tartotta indokoltnak az elsőfokú bíróság a baleset bekövetkeztekori értékviszonyok alapján, emiatt késedelmi kamatokban is marasztalta. Álláspontja szerint az összesen 7.000.000,- Ft kártérítés a jelenlegi értékviszonyoknak felel meg.

Az elsőfokú ítélet helyesen állapította meg, hogy a baleset idején 28 éves felperes életkörülményei nagymértékben megváltoztak, életminősége jelentősen romlott, személyes kapcsolatai nagyrészt megszűntek azzal, hogy maradandó egészségkárosodást szenvedett. A későbbiekben a hasonló korú nők életét már nem tudja élni, hiszen kialakult állapota véglegesnek tekinthető. Mozgásában és - ebből következően - életlehetőségeiben korlátozott. Állandó vizelettartási problémái nyilvánvalóan behatárolják párkapcsolati lehetőségeit is. Az ítélőtábla a mérlegelés során figyelembe vette a felperes pszichés állapotromlását is, e körben ítélkezése alapjául a 16. számú elmeorvosi szakvéleményt nem fogadta el. Életszerűtlen ugyanis, hogy egy olyan közúti baleset, melyben az akkor fiatal felperes maradandó egészségkárosodást szenved, időszakosan kerekesszékre kényszerül és csak a szerencsén múlik, hogy gyermeke nem sérül meg, pszichés állapotát - legalább tartós időszakban - negatívan ne befolyásolja. Ezt az indokolás nélküli, sommás szakvélemény nem cáfolja szakmailag alátámasztottan. Mindezen bekövetkezett, maradandó, illetőleg tartós, súlyos hátrányokat figyelembe véve az elsőfokú bíróság által megállapított nem vagyoni kártérítés mértéke a 2005-ös, káreseménykori értékviszonyokat tekintve sem eltúlzott. A kamatra vonatkozó fellebbezés kapcsán ugyanakkor ki kell emelni, hogy a teljes, 7.000.000,- Ft nem vagyoni kártérítésből a bíróság csak a most megítélt 2.500.000,- Ft után kötelezte késedelmi kamat megfizetésére az alperest, mivel 4.500.000,- Ft-ot - saját hivatkozása szerint is - a pert megelőzően teljesített, melyről az ítélet nem rendelkezett.

Fűtésbeszerelés díja

Az elsőfokú ítélet a fűtésbeszerelés költségének megtérítése kapcsán 545.880,- Ft és járulécai megfizetésére kötelezte az alperest arra hivatkozással, hogy a felperes korábban fűrészpórral és aprófával fűtött, azonban a baleset után bekövetkezett maradandó egészségkárosodása miatt az ehhez szükséges fizikai erőfeszítésre már nem képes, ezért a gázfűtés kiépítése indokolt. Ennek összköltsége 764.229,- Ft volt, melynek 5/7 részét, azaz a felperesi - ingatlanban fennálló - tulajdoni arányhoz igazodó hányadát volt köteles utólag viselni az alperes.

Oszítja az ítéletábra az alperesi fellebbezés azon álláspontját, hogy a gázbevezetés többnyire az ingatlanok értékét növelő, korszerűsítő beruházás. A Ptk. 355. § (4) bekezdése alapján kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beálló értékcsökkenést kell megtéríteni. Fel kell azonban mérni, hogy a vagyoncsökkenés (a kiépítési költség) mellett nem következett-e be vagyoni előny a károsultnál, mivel a kialakult bírói gyakorlat - melyet az új, még nem hatályos Ptk. 6:522. § (3) bekezdésében törvényi szinten is rögzít - tiltja a káronszerzést. Ennek megfelelően a kártérítést csökkenteni kell a károsultnak a károkozásból származó vagyoni előnyével. Jelen esetben a vagyoni előnyre, vagyis az ingatlan értéknövekedésére - ami ingatlanforgalmi szakkérdés - nem folyt bizonyítás. Az elsőfokú bíróság - eltérő jogi álláspontja folytán - az erre köteles alperest fel sem hívta (Pp. 3. § (3) bekezdés). Az értéknövekedés mértékének megállapítása nélkül azonban abban a kérdésben, hogy a felperes maradandó egészségkárosodása miatt egyébként szükséges beruházás költsége mennyiben terhelhető a helytállásra köteles alperesre, megalapozott döntés nem hozható.

Ügyvédi munkadíj

A felperes csatlakozó fellebbezése kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére, hogy számlákkal igazoltan eddig 553.585,- Ft-ot fizetett ki ügyvédi munkadíj címén, ítéletében csak 200.000,- Ft + ÁFA összegű jogi képviselési díjat állapított meg. Annyiban alapos a csatlakozó fellebbezés, hogy az ítélet indokolásából nem állapítható meg, a rendelkező rész szerinti összeg tartalmazza-e a felperes peren kívüli eljárásban felmerült - igényelt - jogi képviselési díját. Az elsőfokú ítélet erre vonatkozóan részletes indokolást nem tartalmaz, ami a kialakult bírói gyakorlat szerint hatályon kívül helyezési ok (eBDT 2007. 1636. és eBDT 2007. 1595. számú eseti döntések).

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, megfellebbezett rendelkezéseit a gázfűtés bevezetésének költségére és járulékaire, valamint a perköltségre és az eljárási illetékekre kiterjedően a Pp. 252. § (3) és (2) bekezdései alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot - ebben a körben - újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította. Egyebekben az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárási költséget a bíróság a Pp. 252. § (4) bekezdése alapján csak megállapította, annak viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell rendelkeznie. Az összeg a peres felek jogi képviselőinek a másodfokú eljárásban kifejtett munkájával arányos díját tartalmazza (32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdés).

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak fel kell hívnia az alperest, amennyiben a gázbevezetés értéknövelő hatásának figyelembe vételét kéri, helyezze letétbe - adott határidőn belül - az ennek bizonyításához szükséges ingatlanforgalmi szakértői díjat azzal, hogy elmulasztása esetén a bíróság a bizonyítást mellőzi és a rendelkezésre álló adatok alapján dönt (Pp. 3. § (3) és (4) bekezdés, 141. § (2) és (6) bekezdés). Ha az alperes a költséget megelőlegezi, a szakértőnek meg kell határoznia, a felperes 5/7 tulajdoni részzelletőségének értékét milyen összeggel emelte a beruházás. Ezzel az összeggel az igazolt, arányos kivitelezési költséget csökkenteni kell, mivel - a káronszerzés tilalma miatt - csak a különbözet terhelhető az alperesre.

A peren kívüli és a perbeli képvisellel kapcsolatos felperesi költségtérítési igény kapcsán ugyanakkor az elsőfokú bíróság jogi álláspontját részletesen indokolni köteles oly módon, hogy a rendelkező részben szereplő összegnek meg kell felelnie az indokolásban rögzítésre kerülő számítás eredményével.

Budapest, 2013. év október hó 25. napján.

. Kiss Gabriella sk.
a tanács elnöke

Dr. Bálint Attila sk.
előadó bíró

Dr. Dobler László sk.
táblabíró

...